

Jovana Hiesmayr
SVE JE LJUBAV

Jovana Hiesmayr
SVE JE LJUBAV

Izdavači
Čigoja štampa
Autor

Za izdavače
Žarko Čigoja
Jovana Hiesmayr

Urednice
Neva Saravija
Milena Mišić Filipović

Priprema i štampa

Čigoja
Š T A M P A

office@cigoja.com
www.cigoja.com

Tiraž
500

ISBN 978-86-531-0645-4

Jovana Hiesmayr

Sve je ljubav

Beograd
2021.

Za moju Isi

Umesto predgovora

Nisam imala nameru da napišem ovu knjigu, jednostavno sam morala.

Svaki put kada nešto kreiramo, kada se dajemo, kada se ogolimo do krvi i mesa, bilo da je to kroz prijateljstvo ili pisanje knjige, kroz naslikanu sliku, odigranu predstavu, mi to radimo jer „moramo”. Neka unutrašnja sila i snaga naše duše prosto nas tera na to. Ne da nam mira, ne možemo da spavamo ni živimo ukoliko to ne uradimo, ukoliko naša esencija i suština ne izađu iz nas.

Jedino kada pišem nemam osećaj da vreme prolazi, nije mi teško da mesecima sedim u istom položaju i da kao hipnotisana reči stavljam u poglavlja, a poglavlja u knjigu. Kao što klijentima toliko puta zadajem domaći zadatak da stave na papir svoja osećanja i svoje emocije, tako i ja koristim pisanje kao ličnu terapiju.

Decenijski rad sa ljudima u oblasti koučinga me je uvek vodio korak bliže ljudskoj duši. Moja misija je da ne samo kroz seanse sa klijentima već i kroz pisanu reč budem podrška, prijatelj i inspiracija drugim ženama kako da dopru do suštine svog bića i svoje duše. Svi odgovori su u nama, samo je važno da naučimo kako da ih osetimo i u kom delu sebe da ih pronađemo.

Žene sa područja Balkana, odakle i ja dolazim, u sebi nose transćelijski i transgeneracijski bol patrijarhata. U nama je generacijsko ponižavanje, pokoravanje, ućutkivanje i zlostavljanje koje lomi i krnji našu žensku energiju, energiju ljubavi.

Ovo je samo dodatni teret na ionako pogrešna ljubavna uverenja koja imamo kolektivno od Hollywooda, preko Istanbula, do Indije i Kine.

Misiju koju sam započela sa Isidorom Bjelicom, mojom prijateljicom, podrškom i večitom inspiracijom, želim da nastavim kroz pisanje ove knjige i kroz dualnu terapiju koja u svojoj osnovi ima zadatak da osvetli naličje svakog uverenja koje imamo.

Isidora me je uvek hrabrila da nastavim da pišem bez obzira što mnogi neće razumeti moje reči i da to ne treba da me brine. Volela je potpuno odsustvo spisateljske proračunatosti u mojim knjigama. Insistirala je da knjiga koja je u vašim rukama ne bude ni o kakvim likovima nego o mojim ličnim iskustvima kroz posao i svakodnevni život.

Isidora je znala i na svojoj koži mnogo puta osetila koliko je teško misliti, govoriti i pisati o novim idejama toliko oprečnim u odnosu na poglede i stavove većine ljudi koji žive u sistemu matrixa.

Znam da se mnogima neće dopasti drugačiji pogled na svet, kao ni radikalne ideje koje nam otkrivaju da možda nismo takve žrtve kakvim sebe držimo, da možda nije sva krivica na našem partneru koji je emotivno nedostupan, da možda i onaj koji je prevaren u sebi nosi dinamiku takvog emotivnog odnosa, da možda onaj koji vara nije najgori na svetu, da možda ipak postoji sreća u ljubavi ali da ona nije onakva kakvom nas je mama učila, a televizija i filmovi potvrđivali. Da možda nije svet onakav kakvim ga mi vidimo. Da ukoliko svima nudimo pomoć zapravo smo mi ti kojima je pomoć najpotrebnija. Da je naša odgovornost koje ljude puštamo u život. Da oprostimo mami i tati jer nisu umeli bolje. Da postoje neke žene koje su iskreno srećne u nesrećnim brakovima, kao i one koje su očajne u srećnim brakovima, da postoje nesrećne žene koje su razvedene, ali da postoje i ispunjene i zadovoljne razvedene žene, da neko može imati superioran status u društvu i veliku moć i

bogatstvo ali da sedi kod kuće i da očajava, da neko može i sa prosečnom platom da se oseća natprosečno dobro i ispunjeno.

Kada naučimo da se ne vezujemo za ljude, događaje i ishode imamo mnogo veću šansu da uživamo u tim istim ljudima i situacijama. Da uživamo u životnim procesima bez obzira na krajnji ishod i uprkos njemu. Kada shvatimo da ljubav kojoj celog života težimo, kroz emotivne veze u koje ulazimo ili ne ulazimo, nije tu gde smo mislili da će biti. Nekad ljubavi nema u dovoljnoj količini, nekada nije po kvalitetu i osobinama onakva kakvom je za sebe želimo.

Kada shvatimo da smo došli do emotivne propasti i sunovrata najčešće tek tada možemo da pomognemo sebi. Dobro je da pored sebe u tim trenucima imamo nekog... možda prijatelja, terapeuta, kouča. Najčešće nemamo nikog i ova knjiga ima zadatak da nas uhvati u tim trenucima emotivnog očaja i da nas izvadi iz osećaja besmisla.

Ukoliko Vam je dosadilo da čitate o nerealnim ljubavima imaginarnih ljudi koji, vođeni srcem a gonjeni strastima, upadaju u različite situacije koje vas onda teše da u vašim životima i nije sve baš tako crno, ili, još gore, ubede vas da jeste sve tako crno pa vam pruže lažnu nadu.

Ukoliko vam je muka od New Age propagandi i afirmacija srca, cvetića i leptirića kao puta do emotivne ispunjenosti.

Ukoliko vam nije jasno zašto nikako da upoznate pravog partnera.

Ukoliko imate pravog partnera ali vas užasno nervira.

Ukoliko nemate muža a žudite za istim.

Ukoliko imate muža ali zamišljate da bi bilo mnogo bolje da nekako nestane.

Ukoliko vam je dosadilo da prosite ljubav okolo i ubeđujete ljude u svoje kvalitete i dobre namere.

Ukoliko ste nekad čuli ili naslutili da postoji deo našeg bića koji može da nas poveže sa nama samima, univerzumom, Bogom i drugim ljudima.

Onda je ova knjiga baš za vas.

Za sve divne duše, široke svesti, dobre namere, velikog srca ... Ova knjiga će vam pomoći da to i ostanete bez obzira na okolnosti i na ljude kojima ste okruženi bez obzira na partnera, decu, svekrvu ili šefa... bez obzira na sudbinu, karmu i strahove.

U vašim je rukama, ne samo ova knjiga, nego sve!

S ljubavlju i zahvalnošću,

Jo Hiesmayr

1. Čuvari mira

Sedela sam na krevetu i šminkala se po svim holivudskim pravilima. Još dok sam bila dete gledala sam majku koja se šminkala svakog jutra za predavanja na fakultetu gde je radila. Uvek sam se divila kako ona sve tako brzo i precizno radi. Od tada je prošlo trideset godina i dvadeset devet zima, a ja i dalje istim pokretima skoro svakog dana iscrtavam oči i stavljam bronzer. Nije to ni navika ni potreba koliko želja za estetizacijom sveta, pa onda i mene kao njegovog dela. Ugledah neku fleku na mermernom podu i obrisah je maramicom za skidanje šminke iz puke inercije jer me je mrzelo da tražim krpku. Mislim da ja nemam krpku. Prezirem kupovinu stvari za kuću, a pogotovu za pokućstvo. Ne znam ni pošteno da sredim bilo šta, ni pod, ni veš, ni sudove. Ja spadam u onu vrstu žena gde gosti znaju da ih očekuje kaos kada dođu ali i izvrstan meni gde ja, kao pristojna Evropljanka, znam da skuvam mnogo toga, od zwiebelrostbratne i boršča do crvenog karija. Zato gosti dolaze retko, ali sede dugo.

Bila sam u nekom čudnom raspoloženju, skoro nervozna. Deca su donela silni domaći iz škole i morala sam da im pomognem. Nisam morala, ali sam htela. Dok su oni pisali o Hamurabijevom zakoniku meni su misli lutale ka Nabukodonosoru.

Kakav je to bio vojnik i vladar. Uopšte ... razmišljala sam kako je onda vreme bilo nestabilno i surovo... ne samo tada već i hiljadama godina kasnije. Kroz koliko je samo ratova prošla cela ljudska vrsta... Sada kada je situacija mnogo bolja,

svi se više i više okrećemo nekom drugačijem razvoju i boljitku. Više se ne borimo za parče zemlje, ne idemo u velika osvajanja, ta vrsta inteligencije koja nam služi za opstanak ... sve nam je manje potrebna. Reptilski mozak koji reaguje samo na strah sve se manje uključuje.

Još uvek se oseća velika razlika u poimanju sveta između Istoka i Zapada. Zapad traži idole, traži uzore, želi fizičku manifestaciju... dok se Istok okreće unutar sebe. Zapad se grčevito drži za intelekt, Istok za emociju. Na kraju dana kroz intelekt dobijamo puno informacija ali ne i znanja. Jeste dobro imati informacije pogotovu ako radimo na berzi, recimo, ali informacije o gustini stanovništva ili datumima bitaka ... neće nam biti od koristi da razumemo bolje sebe i svoj život. Kad koristimo samo svoj intelekt mi smo biološki još uvek u fazi lovaca i sakupljača, samo što sada idemo okolo i sakupljamo informacije umesto zrnevlja i korenja. Ne samo to, naše sakupljanje vredi samo ukoliko je veće i obimnije od onog pored nas. Samopoštovanje gradimo kroz poređenje sa drugim ljudima, uvek u odnosu na nekog. Pogledajmo samo društvene mreže, šta god uradili, postovali, tagovali, kupili, uvek ima još nekog drugog sakupljača koji je sakupio više. Naš lični doživljaj postaje minimiziran od strane društva. Dokle god je ulov manji od onog pored nas, on je nebitan.

Bilo je već pola jedan u Hong Kongu, odnosno pola sedam u Beču i morala sam da ostavim decu da sama završe domaći jer mi je za pola sata počinjala seansa sa klijentkinjom. Sinki je bila druga supruga Mathiasovog druga iz studentskih dana. Za mene veliki izazov s obzirom na nezanemarljive kulturološke i sociološke razlike u odnosu na klijente sa ove strane zemaljske kugle na koje sam navikla.

- Nji Hao, Sinki - rekoh sa velikim osmehom dok sam još uvek brisala kameru na telefonu. Jedino sam i znala da kažem 'dobar dan' na kineskom i brzo se prebacih na engleski.